

1.ชื่อผลงาน : พรมิวิเศษ

2.คำสำคัญ : ลดพฤติกรรม

3.เป้าหมาย : เพื่อลดพฤติกรรมลุกออกจากพื้นที่เวลาทำกิจกรรมในขณะที่ฝึก โดยพรมิวิเศษเป็นเครื่องมือช่วยในการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาสำหรับผู้ป่วยออทิสติก โปรแกรมการศึกษาพิเศษสำหรับผู้ป่วยออทิสติก

4.ปัญหาและสาเหตุโดยย่อ :

ผู้ป่วยออทิสติกเป็นภาวะความผิดปกติทางพัฒนาการอย่างรุนแรง มีปัญหาทางพฤติกรรมอย่างเด่นชัดที่ขัดขวางต่อการเรียนรู้ คนไม่อยู่นิ่ง วิ่งหรือเดินไปมาตลอดเวลา ส่งผลต่อการใช้ความคิด สติ ปัญญา การรับรู้ ทำให้ผู้ป่วยไม่สามารถเรียนรู้ได้ โปรแกรมการศึกษาพิเศษ ผู้ป่วยออทิสติกให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาแก่ ผู้ป่วยออทิสติกอายุ 6-12 ปี ปัญหาที่พบในระหว่างการ ฝึกและ ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆพบว่า ผู้ป่วย ออทิสติกจะลุกขึ้นเดินระหว่างปฏิบัติ กิจกรรมหรือในขณะที่ฝึก ไม่รู้จักการรอคอย ไม่รู้จักพื้นที่ในการทำกิจกรรม และขาดความสนใจในสิ่งที่ฝึก ซึ่งเป็นปัญหาและเป็นอุปสรรคต่อการฝึก ดังนั้นผู้ฝึกจึงได้นำพรมิวิเศษมาใช้เพื่อลดพฤติกรรมลุกออกจากพื้นที่ขณะทำกิจกรรมและเป็นเครื่องมือฝึกผู้ป่วยออทิสติกโดยการนำพรมิวิเศษมาใช้ในการกำหนดขอบเขตพื้นที่ของผู้ป่วยออทิสติกที่รู้จักพื้นที่ของตนเองในขณะที่ได้รับการฝึก ขณะทำกิจกรรม หรือแม้แต่การใช้เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการฝึกระเบียบแถว การร่วมกิจกรรมกับสังคมได้

5.การเปลี่ยนแปลง :

พรมิวิเศษเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อกำหนดขอบเขต เพื่อให้ผู้ป่วย ออทิสติกได้เข้าใจและ รับรู้ถึงพื้นที่ที่ตนเองต้องทำกิจกรรมต่างๆ ได้

6.ผลการเปลี่ยนแปลง :

สามารถลดพฤติกรรมลุกออกจากพื้นที่เวลาทำกิจกรรมในขณะที่ฝึกของผู้ป่วยออทิสติกที่ได้รับการฝึกด้วยพรมิวิเศษได้ คิดเป็นร้อยละ 85% จากจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด 7 คน และสามารถใช้พรมิวิเศษฝึกคนเดียวหรือเป็นกลุ่มได้

7.สรุปผล :

พรมิวิเศษเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อกำหนดขอบเขตเพื่อให้ผู้ป่วยออทิสติกได้เข้าใจและรับรู้ถึงพื้นที่ ที่ตนเองต้องทำกิจกรรมต่างๆ นิ่งหรือยืนเพื่อฝึกระเบียบการเข้าแถว การรอคอยในพื้นที่ที่กำหนด ซึ่งพรมิวิเศษจะเป็นสิ่งที่แยกให้เห็นชัดเจนระหว่างพื้นที่ปกติกับพื้นที่ที่กำหนด ผู้ป่วยจะสามารถอยู่ภายในพื้นที่ที่กำหนด ทำกิจกรรมต่างๆเรียนรู้การฝึกระเบียบและลดปัญหาการดูแลเนื่องจากบุคลากรไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ป่วย

8.บทเรียนที่ได้รับ :

ผู้ป่วยออทิสติกสามารถที่จะนั่งหรือยืนอยู่ในพื้นที่ที่กำหนดได้ ถ้าผู้ป่วยได้รับการฝึกเป็นประจำ การฝึกบ่อยๆ ซ้ำๆ สม่ำเสมอทำให้เกิดการเรียนรู้ การฝึกผู้ป่วยให้รู้จักที่จะอยู่ในพื้นที่ที่กำหนดที่แตกต่างจากพื้นที่ปกติเป็นเหมือนการชี้จุด เพื่อให้ผู้ป่วยรับรู้ถึงขอบเขตที่ต้องอยู่ ทำให้ผู้ป่วยรู้จักการรอคอยและหยุดคอยว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป เมื่อผู้ป่วยหยุดรอที่จะฟังหรือไม่วิ่งไปมาแล้วการที่เราจะสอนหรือฝึกอะไรก็จะเป็นเรื่องง่ายขึ้น จากพรมิวิเศษที่นำมาฝึกกับผู้ป่วยออทิสติก ผู้ฝึกจะใช้เป็นต้นแบบโดยให้ผู้ปกครองนำกลับไปฝึกเพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง

9.การติดต่อกับทีมงาน นางรุจิรัตน์ จันทระเนตร และนางสาวคนยา ชินเชาวน์ โทรศัพท์ 70444